

[Bernhard Baunsgaard]

overgreb mod de gældende love, absolut intet andet og mere.

Måtte jeg sige med hensyn til fremskridts-partiets ordførers bemærkninger om, at det ville have været rart med TV-overvågning i Privatbanken, at det da i høj grad er en sag, Privatbanken må afgøre med sig selv. Der er intet, der forbyder én at lave TV-overvågning i private forretningslokaler, det kan man bare gøre. Det har Privatbanken valgt ikke at gøre, og det er da udmærket; så må de jo være tilfredse med, at det ikke sker, men de kunne gøre det, hvis de ville. Det behøver vi ingen særlig lov om. De skal bare meddele, synes jeg, af hensyn til deres kunder på særdeles opsigtsvækkende og klar måde, at man overvåges af TV, hvis man benytter Privatbanken. Det er det eneste.

Jeg tror altså desværre, jeg må bedrøve hr. Arne Melchior og CD med, at vi er totalt uenige, når det kommer til stykket, uanset hvor mange gange CD forsøger at sige, at vi er enige.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg kunne sandelig ikke drømme om at sige, at jeg ikke tit er uenig med det radikale venstre. Jeg konstaterede bare, at der var ét punkt, nemlig spørgsmålet om normal adfærd eller ej, hvor vi var enige. Hvis hr. Bernhard Baunsgaard ikke finder, vi er enige, så al ære, det må han selv afgøre.

Jeg vil bestride på ny, at private og offentlige myndigheder har lige adgang, og jeg skal give et eksempel. En tolder kan standse enhver borger, der passerer gennem tolden, og forlange at se hans mappe eller kuffert og til og med lommer, hvis det skulle være ønsket. Det kan en tolder gøre til hver en tid over for enhver borger. Derimod kan f. eks. en virksomhedsejer ikke uden aftale herom med personalet forlange at se i mapper eller lommer på de medarbejdere, der arbejder i virksomheden. Altså her er ét eksempel ud af hundredvis af klare, konkrete eksempler på, at der selvfølgelig er forskel mellem, hvad de, der opererer på samfundets vegne, kan gøre i samfundets interesse, i samtlige borgeres interesse, følgende den lovgivning der gælder, og hvad en enkeltperson må gøre. Det må da kunne sive ind.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Ja, og det skal også blive den sidste korte bemærkning, for jeg har på fornemmelsen, at CD nu – udskyld udtrykket – er ude i det rene vrøvleri. At en tolder skulle have lov til at stoppe os hvor som helst og når som helst, er noget sludder. Han har ét bestemt embede, han har én eneste rettighed: dér hvor hans tjenestested er, kan han undersøge os – ingen andre steder. Dér har han ikke spor mere ret end private borgere, og det skal han heller ikke have. Vi sætter ham til et bestemt arbejde – færdig. Politiet sættes til et bestemt arbejde – færdig. Politiet sættes til at anholde og arrestere folk, der begår klare lovovertrædelser, mere har de ikke ret til. De skal ikke have større ret til at fotografere eller filme os end private borgere, når vi bevæger os på offentlige gader og pladser. Dér skal vi have lov til at være i fred og gå på hænder, hvis vi har lyst og vi ikke generer de øvrige færden-de dér.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg sagde udtrykkelig, at tolderens ret til at kigge i vores mapper kun gælder, når vi passerer et toldsted. Det var udtrykkeligt, hvad jeg sagde, og det ved hr. Bernhard Baunsgaard godt at jeg sagde. Men desuden er der noget, der hedder omrejsende tolderhold. Toldvæsenet og momsmyndigheder, det er også toldvæsenet i denne forbindelse, kan jo også besøge mig på mit forretningssted og på samfundets vegne udføre en kontrol, som en privat borger eller en privat organisation selvfølgelig ikke kan.

Jeg må tillade mig at fastslå, at hr. Bernhard Baunsgaard ikke gav eksempler på, at der ikke skulle være forskel mellem, hvad myndigheder har adgang til af indtrængen, også uden retskendelse, men på eksisterende lovrundlag, og hvad en privat person eller organisation har af rettigheder.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

Må jeg stiltfærdigt have lov til at sige, at dette lovforslag drejer sig om TV-overvågning udført af private. Nu er vi ved at kom-